

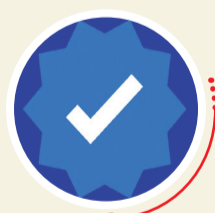
خطر حذف برای تتر

تتر به عنوان پر مصرف ترین استیبل کوین بازار ارزهای دیجیتال توانسته مجوزهای فعالیت براساس قوانین میکا را به دست آورد و با اجرایی شدن این قوانین تا پایان سال میلادی در اروپا غیر مجاز شناخته می شود. اما همزمان با تولد ۱۰ سالگی تتر، اخبار منتشر شده نشان می دهد صرافی های آمریکایی مانند کوین بیس هم با پیروی از این قوانین، این استیبل کوین را حذف خواهند کرد. به گزارش پیوست، تا پایان سال میلادی مجموعه قوانین میکا که وظیفه آن تنظیم تجارت ارزهای دیجیتال اعلام شده، اجرایی می شود. از نظر این قوانین استیبل کوین هایی مانند تتر به رسمیت شناخته نمی شوند تاکنون هم مجوزی برای فعالیت آنها در اتحادیه اروپا صادر نشده است. این در حالی است که تتر به عنوان پر مصرف ترین استیبل کوین جهان با ارزش بازاری در حدود ۱۲۰ میلیارد دلار، هنوز مجوزی برای فعالیت دریافت نکرده و به همین دلیل در خطر حذف از پلتفرم های معاملاتی بین المللی قرار گرفته است.

میزبان باندهای زیرزمینی؟

سازمان ملل متحد به تازگی در گزارشی اعلام کرده، شبکه های جنایی قدرتمند جنوب شرق آسیا به طور گسترده از پیام رسان تلگرام استفاده می کنند. به عبارتی این پلیکیشن تغییر اساسی در شیوه انجام فعالیت های غیرقانونی در مقیاس بزرگ ایجاد کرده و میزبان بازارهای زیرزمینی باندهای خلافکار شده است. به گزارش دیجیاتو و به نقل از رویترز، در گزارش دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرائم سازمان ملل متحد (UNODC) آمده است، اطلاعات در دیده شده از کاربران شامل جزئیات کارت های بانکی، رمز عبور، تاریخچه مرورگر آنها و... در کانال های تلگرام با حداقل مقررات معامله می شوند. همچنین طبق این گزارش، ابزارهایی که برای جرائم سایبری استفاده شده اند، مانند نرم افزارهای دیپ فیک و بدافزارهای سرقتی نیز در تلگرام فروخته می شوند. صرافی های ارزهای دیجیتال بدون مجوز نیز در این پیام رسان خدمات پول شویی ارائه می دهند. پس از دستگیری پول دوروف، مدیرعامل تلگرام، او اعلام کرد این پلیکیشن در پاسخ به درخواست های قانونی، آدرس IP و شماره تلفن کاربران مجرم را به مقامات می دهد.

تیک آبی گوگل در مرحله آزمایش

گوگل در حال آزمایش ویژگی جدیدی برای تأیید لینک وبسایت های مختلفی است که در فهرست نتایج جست و جوی شما داده می شوند. نمایش علامت تأیید کنار لینک از صحیح و اصلی بودن آن وبسایت خبر می دهد. طبق گفته سخنگوی روابط عمومی شرکت گوگل، این اقدام در راستای شناسایی کسب و کارهای آنلاین در دست آزمایش و بررسی قرار دارد. به گزارش پیوست، این شرکت هنوز اعلام نکرده است چه زمانی این ویژگی به صورت عمومی قابل استفاده خواهد بود. این امکان جدید باعث می شود کاربران از کلیک روی پیوندهای جعلی یا ورود به وبسایت های تقلبی خودداری کنند. با اضافه شدن تیک آبی رنگ کنار لینک نمایش داده شده پس از جست و جو، کاربر می تواند از واقعی بودن آن لینک یا وبسایت اطمینان حاصل کند. وبسایت های جعلی و غیر واقعی که در میان لینک های فهرست نتایج نشان داده می شوند، احتمال فریب و آسیب رساندن به کاربران را افزایش می دهند.

کسب و کارها در تله یا مسیر تازه؟

بررسی وضعیت سرمایه گذاری خطرپذیر در ایران؛ آیا سرمایه گذاری در حوزه فناوری منحصر به چند شرکت و هلدینگ بزرگ است یا مسائل دیگری هم وجود دارند که از دید ما پنهان مانده اند؟

کوچک است، ولی به هر حال تجربه خوبی نبوده و الان بورس به این جمع بندی رسیده که مدیر صندوق اگر حرفه ای تر می بود و با این فضا آشنایی می داشت، می توانست پرتفوی بهتری ایجاد کند. این را من طبیعی می بینم که اگر باز خورد درست، دقیق و شفاف به گوش سرمایه گذار برسد، سرمایه گذاران مجدداً وارد این حوزه شوند. شاید این اتفاق یکی، دو سال دیگر رخ دهد. زرنوخی اشتیاق شرکت ها و هلدینگ ها به حضور در فضای اکوسیستم نوآوری و سرمایه گذاری در آن را موضوع نسبتاً جدیدی می داند که مشوق های مالیاتی یکی از عوامل اصلی شکل گیری آن بوده اند. او در این باره توضیح می دهد: «در دو سال گذشته شاهد ورود CVC ها بوده ایم. یکی از مهم ترین دلایل هم گذاشتن مشوق های مالیاتی است، مبنی بر اینکه چنانچه آنها بتوانند بخشی از سرمایه شان را روی حوزه نوآوری سرمایه گذاری کنند، تهاوت مالیاتی شکل می گیرد. بر این اساس، شرکت باید یک صندوق CVC درست کند. پشت بخشی از سرمایه گذاری هایی که می بینید، چنین رویکردی وجود دارد. این امکان باعث شده پول های بزرگی وارد اکوسیستم شود. حتی گروه های دارویی و فولادی مثل صندوق فولاد مبارکه یا ذوب آهن هم اعداد بزرگی - هر کدام بیش از دو، سه همت - برای این کار کنار گذاشته اند، ولی آن را در زنجیره ارزش خودشان سرمایه گذاری می کنند و این باعث شده تغییر در شکل سرمایه گذاری ها را مشاهده کنیم.»

خروج از وضعیت هیجانی

ابتدای هر اتفاق جدیدی با آزمون و خطاها و نمود بیشتر آن اتفاقات در فضای رسانه ای همراه است. بر این اساس به باور زرنوخی، طبیعی است که پس از گذشت چند سال و شکل گیری کسب و کارهایی که نیازهای اولیه ای چون تاکسی آنلاین، پلتفرم های فروش کالا و خدمات، پرداخت آنلاین و... را پوشش می دهند، از تب و تاب این فضا کاسته شود. بازار اشباع شده به بازیگر جدیدی نیاز ندارد، اما همچنان این فضا مشتاق کارهای جدی تر است: «ما از دوره ای هیجانی که معاونت علمی هم کلی سرمایه گذاری کرد و شتاب دهنده ها شکل گرفتند و هیجان ارائه، معرفی و رونمایی های زیادی وجود داشت که به ظاهر اکوسیستم را خیلی فعال نشان می دادند، عبور کرده ایم. آن چیزی هم که در رسانه ها بازتاب داده می شد، به بخش نوپای اکوسیستم مربوط می شد و ما اکوسیستم جاافتاده و بالغی نداشتیم. بنابراین وقتی که آن هیجان از بین رفت، به یکباره دیدیم که آن خبرها هم نیست.»

او معتقد است که به همین نسبت از انعکاس اخبار به شکل هیجانی نیز پرهیز می شود و می گوید: «از لحاظ حجم سرمایه گذاری می توانم بگویم که نسبت به گذشته کمتر نشده، ولی مدل انعکاس آن به شیوه گذشته از

مشوق های مالیاتی؛ عاملی مهم و اساسی

یکی از مواردی که باید در نظر داشت، این است که اکوسیستم نوآوری ایران نیز بخشی از اقتصاد کشور را شکل می دهد و در وضعیتی که رکود و تورم بنگاه های اقتصادی را زمین گیر کرده، نمی توان از این اکوسیستم هم انتظار معجزه داشت. به علاوه هنوز چرخه سرمایه گذاری خطرپذیر در ایران کامل نشده است. یک سرمایه گذاری موفق تنها به موفقیت کسب و کار وابسته نیست، بلکه این سرمایه باید بتواند با بازدهی مناسب پس از چند سال به سرمایه گذاران بازگردد و به قول استارتاپی ها، اگزیت یا همان خروج موفق را به دنبال داشته باشد.

رضا زرنوخی، فعال حوزه سرمایه گذاری خطرپذیر

خطرپذیر که از ابتدای شکل گیری اکوسیستم نوآوری در این فضا حضور داشته، دربارہ دلایل رکود در حوزه سرمایه گذاری خطرپذیر می گوید: «فارغ از تحولات کشور که رکود اقتصادی را تجربه می کنیم، بازیگران عوض شده اند و دولت ها و سیاست ها تغییر کرده اند، این موضوع نیز حائز اهمیت است که ما هنوز نتوانسته ایم دستاوردهای تجربه دور اول سرمایه گذاری ها در اکوسیستم نوآوری را به بخش سرمایه گذار نشان دهیم. یعنی ما خروج یا نقدشوندگی سرمایه گذاری های قبلی را همچنان تجربه نکرده ایم. این مسئله با اینکه شرکتی بگوید فلان سرمایه گذار شرکت را فروخته و از این شرکت خارج شده، متفاوت است. این باز خوردی است که ممکن است بنیان گذاران بدهند، اما کسی به عنوان سرمایه گذار یا VC چنین گزارشی ارائه نداده است. حتی گزارشی از سراوا که یکی از قدیمی ترین VC ها در ایران است، نمی بینید که بگوید بازدهی ام در رابطه با خروج از دیجی کالا و واگذاری سهامم به حرکت اول، فلان مقدار بوده است. از طرفی دیگر خبری هم از دخالت های دولتی و ارائه مشوق های معاونت علمی ریاست جمهوری در این زمینه نیست. این در حالی است که چنین گزارشی از سرمایه گذاری خطرپذیر در فضای خارج از ایران ارائه شده است.»

او بیان نكشدن تجربیات مثبت را در کنار تجربیات ناموفق می بیند و در این باره می گوید: «از آن طرف اتفاق بدتری رخ داده، مربوط به تجربه صندوق های جسورانه ای است که در بورس ایجاد شدند. همان هفت، هشت سال قبل که موضوع این صندوق ها مطرح شد، نهادهای رسمی اصرار داشتند که مدیران بورسی مسئولیت این صندوق ها را برعهده بگیرند. آن زمان هنوز نگاه درستی به اکوسیستم استارتاپی وجود نداشت. تجربه آن ۱۲-۱۰ صندوقی که ایجاد شد، خیلی بد بود. در حال حاضر عمر آن صندوق ها که هفت سال بود، تمام شده و دو سال هم تمدید شده و هنوز نمی توانیم بگوییم آیا می توانیم به سرمایه گذاران بازدهی بدهیم یا خیر. البته که عددش نسبت به کل سرمایه گذاری خطرپذیر

امیرا حسینی خبرنگار گروه فناوری

تا چند سال پیش اخبار اکوسیستم نوآوری را که مرور می کردید، پر از خبرهای سرمایه گذاری روی استارتاپ های مختلف بود. به تازگی با مفهوم VC (Venture Capital) یا سرمایه گذاری خطرپذیر یا جسورانه آشنا شده بودیم و حول این مفهوم صندوق های متعددی شکل گرفته بودند. صندوق هایی با حضور چندین سرمایه گذار که پرتفویی از کسب و کارهای متعدد که در مراحل مختلف رشد خود قرار داشتند، شکل داده بودند. رونمایی می گرفتند و خبر قراردادها، روی خبرگزاری ها قرار می گرفت. حتی در دوره ای که امید می رفت در وضعیت تحریم ها گشایشی اتفاق افتد، چند سرمایه گذار خارجی هم از فرصت بازار بکر ایران برای شکل گیری پایه های اقتصاد نوآوری استفاده کرده و سرمایه گذاری هایی انجام دادند که بعدتر آن سرمایه گذاری ها به تبدیل شدن استارتاپ های کوچک و متوسط به کسب و کارهای بزرگ و شناخته شده کمک شایان توجهی کرد.

اما این روزها، اخبار اکوسیستم نوآوری ایران را که بالا و پایین می کنید، می بینید به چند اسم محدود مانده اند. دیگر کمتر خبری مبنی بر فعالیت شرکت های سرمایه گذاری خطرپذیر در اکوسیستم نوآوری ایران وجود دارد. در عوض چند هلدینگ و شرکت بزرگ که در عرصه فعالیت خود نام هایی شناخته شده هستند، سرمایه گذاری و خرید سهام شرکت های نوآور را در دستور کار خود قرار داده اند. به این شکل از سرمایه گذاری خطرپذیر که از طریق شرکت ها و هلدینگ ها انجام می شود، CVC (Corporate Venture Capital) یا سرمایه گذاری خطرپذیر شرکتی گفته می شود. این یک مدل شناخته شده سرمایه گذاری در عرصه نوآوری در جهان است، اما محدود ماندن این مدل از سرمایه گذاری به چند نام بزرگ که مدام تکرار می شوند، این نگرانی را ایجاد می کند که آیا قرار است این شرکت های مدود، تنها بازیگران اصلی اکوسیستم نوآوری باقی بمانند؟ چنین وضعیتی چه مسیری را پیش روی کسب و کارهای نوآور، اعم از کوچک، متوسط یا بالغ می گذارد؟ آینده سرمایه گذاری خطرپذیر در شرایط رکود و تورم های افسارگسیخته و درحالی که به دلیل تحریم ها از سرمایه گذاری خارجی نیز محروم هستیم و بازارهای سرمایه موازی می توانند با ریسک کمتر سود بیشتری را به جیب سرمایه گذاران واریز کنند، به کدام سمت و سو خواهد رفت؟ این مسئله ای است که در گفت و گو با فعالان حوزه سرمایه گذاری خطرپذیر به دنبال تحلیل آن بوده ایم.

رضا زرنوخی:
در دو سال گذشته شاهد ورود CVC ها بوده ایم. یکی از مهم ترین دلایل هم گذاشتن مشوق های مالیاتی است، مبنی بر اینکه چنانچه آنها بتوانند بخشی از سرمایه شان را روی حوزه نوآوری سرمایه گذاری کنند، تهاوت مالیاتی شکل می گیرد